tegutsevate kunstnikkude näitus ja pandi liikuma Viljandi muuseumi korraldamise mõte.

Aasta kestel on vähemaid näitusi sagedamini esinenud ka Pärnus, Narvas jm. — Kuigi siis näituste ja kunstiteoste hulk on tugevasti kasvanud, ei ületa nende kunstiline tase arvatavasti mitte eelmiste aastate oma.

Üldrahvusliku aktsioonina korraldatud raamatu-aasta on avaldanud elustavat mõju ka kujutava kunsti aladele. RA näitused ja ülesanded tõstsid päevakorrale raamatu illustratsiooni ja välise külje viimistluse küsimuse. Selle tagajärjel on meie nimekamad graafikud olnud otse üle koormatud tööga (H. Mugasto, Kr. Raud, A. Vabbe, J. Vahtra jt.). Erisaavutisena tuleb mainida originaalgraafiliste tehnikate rakendamise levikut raamatukaunistamise alal („Kalevipoeg", „Risti-rästi läbi Euroopa"). Tartus korraldati sügishooajal ka puugravüüri erinäitus, mis oli ühtlasi eesti puugravüüri 100 aasta juubelinäituseks. Seoses RA-ga võeti kunstnikkonnas päevakorrale raamatumärgi, ekslііbrise küsimuski, mille alal on korraldatud aasta jooksul võistlus ja näitusi. Sellega kandus aktuaalselt uus, rikkalikult rakendatav väikegraafiline ala eesti kunsti viljeluspiirkonda. RA teeneks on ka see, et kunstiesemetega koolide ja kodude sisustamisele on juhitud värskelt tähelepanu ja asutud võimalust mööda selle teostamisele.

Aasta üldise kunstnikkude esinemistiheduse kõrval on tähelepandavaks muutuseks eesti kunsti rakendusp üüded avaliku ja ühiskondliku elu teenistusse. Ühe sellise küsimusena võisime märkida eksliibriste hoogsat levikut 1935. aastal. Pöördelisema tähtsusega sellistest algatustest on aga juba jaanuaris peetud usuteadlaste kongressil kerkinud küsimus kunsti rakendusvõimalustest ev. lut. usu kiriku teenistusse; märtsis esines siseministri abi raadiokõnega kujutavate kunstide arendamisvõimalustest aladel, millel on suurem tähtsus riiklikust, rahvuskultuurilisest ja sotsiaal-eetilisest seisukohast; sügisel esineti riikliku propagandatalituse poolt informatsiooniga, milles soovitati pilditrükitoodete alal (postkaardid, etiketid jne.) järk-järgulist üleminekut omatööstuse ja kunstnikkude kaastöö alusele.

Tegelikke ülesandeid selles sihis on antud kunstnik J. Greenberg'ile E. Üliõpilaste Seltsilt — ajaloolisele maaliteemale „Esimese eesti lipu õnnistamise stseen Otepääl 1884. aastal", mis on suuremõõtmelisemaid tellimisi eesti ühiskonnalt üldse. Niisamuti on kunstnik A. Jansen'il teoksil sari kompositsioone eesti ajalooliste ainete kohta — tellitud Eesti Õpetajate Seltsi poolt Tallinnas.

Eesti kroonika 1935, lk. 117